

da nærværende Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne skal træde i Kraft, da antager jeg, at det vil blive i October 1855. Sluttelig skal jeg endnu kun anføre, at hvad de Bemærkninger angaaer, som det sees af Motiverne til Lovforslaget ere blevne gjorte af den nærværende Amtmand, da har det særdeles glædet mig at see, at den nærværende Indenrigsminister ikke har taget noget Hensyn til disse Bemærkninger. Med Hensyn til selve disse Bemærkninger, deres Hensigtsmæssighed eller U hensigtsmæssighed, skal jeg aldeles ikke yttre mig; men det har glædet mig at see, at det Princip er bleven erkjendt, at Lagthinget maa være hørt i Anledning af slige Forandringer, og det har glædet mig saa meget mere, som det staaer i Modstrid med det Princip, som har været antaget af den nærværende Amtmand, nemlig, at han ikke behøvede at yttre sig under Forhandlingerne i Lagthinget, da han havde andre Veie, ad hvilke han kunde gjøre sin Mening gjældende (Hør!).

Dreier: Det har glædet mig af den sidste ærede Talers Utringer at spore, at der ikke i Forholdene paa Færøerne ligger nogen særlig Grund eller Nødvendighed for at tage Sysselmanden og Lagmanden som fødte Medlemmer af Fattigbestyrelsen; men jeg er ogsaa derved bleven yderligere bestræffet i den Mening, jeg forud nærede, at det var ønskeligere, naar der ikke var særlige Omstændigheder, der gjorde det fornødent, at en saadan Bestemmelse ikke blev optagen i Loven. Smidlertid tør jeg ikke i dette Tilfælde aldeles bestemt foreslaae en Forandring i saa Henseende, men deri indeholdes dog for mig en Grund til at ønske, at Sagen maatte blive drøftet af et Udvalg, som i ethvert Tilfælde dog vel ikke kunde forstaae den meget længe.

Krabbe: Da Lagthinget maa sættes i Klasse med Amtsraadene, og maa have samme Myndighed, som disse ialmindelighed have, saa undrer det mig at see, at der er en Bestemmelse om, at hvem der ikke er tilfreds med Ligningen af Fattigskatten og ikke vil acquiescere ved Lagthingets Beslutning, er berettiget til at komme ind med Klage til Indenrigs-

ministeriet, som da afgjør Sagen. Jeg vil nu ikke tale om den store Afstand mellem Færøerne og Kjøbenhavn, som jo kan give Anledning til, at en saadan Sag fortales i meget lang Tid, uagtet den i og for sig kun angaaer en meget ubetydelig Gjenstand; men, som bemærket, har Frd. af 1841 om Landcommunevæsenet den udtrykkelige Bestemmelse, at alle de Besværinger, som fremkomme fra Amtets Beboere om Ansættelsen af Fattig- og Skolebidrag, skulle afgjøres af Amtsraadet, og at Amtsraadets Beslutning ikke kan appelleres til Indenrigsministeriet. Jeg vil derfor, hvis Noget af Thingets Medlemmer maatte være enig i min Mening, tillade mig at stille et Endringsforslag til anden Behandling, hvorved jeg vil søge denne Bestemmelse forandret i Udtaket til Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne.

Schmann: Da Spørgsmaal om Nedsættelse af et Udvalg her er blevet reist, skal jeg kun bemærke, at det forekommer mig, at det derfor anførte Motiv . . .

Formanden: Maafee jeg maatte gjøre opmærksom paa, at, naar det omtales, at Udvalg ønskes nedsat i en Sag, gaaer jeg ud fra, at det ikke er Vedkommendes Mening, at Behandlingen skal udsættes, for at et Udvalg kan nedsættes, og Forsættelsen af Behandlingen da igjen optages, naar Udvalget har afgivet sin Betænkning. Den Utring, som fremkom fra den 1ste Landstingsmand for 5te Kred (Dreier), har jeg forstaaet i Overensstemmelse hermed, saa at han ikke ønskede første Behandling udsat. Men er dette Tilfældet, saa vil den Tale, der kan være om et Udvalgs Nedsættelse, være paa sin Plads, efter at den første Behandling er endt, og Sagens Overgang til anden Behandling besluttet. Man kan jo tænke sig Muligheden af, at en Sag ikke overgik til anden Behandling, og da vilde der ikke være Spørgsmaal om noget Udvalg. Jeg tør derfor anmode om, at dette Spørgsmaal maa blive opsat, til første Behandling er sluttet.

Schmann: Med Fornøjelse.